

Beda na Slov. Štajerju.

Govor poslanca J. Žičkar-ja v državnem zboru 1. febr. 1905.

Visoka zbornica! O bedi, katero trpijo spodnještajerske občine, se tekom zdajšnje razprave še ni govorilo v tej zbornici. Bodi mi torej dovoljeno, nekoliko besedi o tem govoriti.

V tej zadevi smo spodnještajerski poslanci meseca novembra pretečenega leta vložili nekatere predloge vsled vremenskih nim in sicer: 17. novembra 1904 predlog poslanca Žičkar in tovarišev glede nekaterih občin v sevniškem in kozjanskem okraju; 18. novembra 1904 predlog Robičev in tovarišev glede šentlenarškega, mariborskega in marenberskega okraja; 19. novembra 1904 predlog dr. Ploja in tovarišev glede na bedo v neki občini v ptujskem okraju.

Škoda je nastala večinoma vsled nenavadno hude toče, vsled dolgotrajnega deževja in povodnji. Pomanjkanje po imenovanih okrajih je že zdaj silno veliko. Došlo mi je mnogo prošelj in dopisov, v katerih se nujno prosi za podporo. V rokah imam tozadevne dopise gospoda župana trga Sevnice, gospoda župnika v Rajhenburgu, gospoda župnika v Koprivnici, gospoda župnika v Zabukovju, gospoda okrajnega zdravnika dr. Jankoviča v Kozjem in gospoda župnika v Sevnici.

Nasledek tega velikega pomanjkanja je ta, da se iz mnogih spodnještajerskih občin ljudstvo vedno bolj in bolj izseljuje. Tako je zapustilo celo majhno občino Veterin v kozjanskem okraju v nekaterih dnevih 38 oseb, katere si iščejo v tujini nov dom. Radi tega pa, ker toliko ljudi zapuša svojo domovino, primanjkuje doma ljudi za delo. Osebam pa, katere ostanejo v domači občini ter so za delo, se morajo dajati nenavadno visoka plačila; sicer se ne dobi dninarjev in družine. K temu prihaja še jedna okolščina, ki povzroča bedo: dolgovi, o katerih se je že večkrat govorilo tekom te obravnave in visoke obresti, ki se morajo plačati od izposojil.

Tu imam v rokah dovolitev za neko dražbo. Stroški, da se poravnajo osem procentne obresti od posojila za 300 K, znašajo 103 krone 87 vinarjev. Vsled teh razmer je stanje prebivalstva v imenovanih okrajih nezno. Zato se je prebivalstva po nekaterih okrajih, posebno v mnogih občinah brežiškega glavarstva, polastila neka strast po izseljevanju. Iz tega pa tudi sledi, da so prebivalci po teh tako hudo stiskanih občinah silno potrebni podpore. Visoka vlada naj pošlje štajerskemu cesarskemu namestniku večjo, prav zdatno svoto v podporo prizadetim. (Dalje prihodnjič.)

Ni se malo začudil stric Brazda, ko vidi zvečer pribajati svojo ženo — in stopiti v krčmo z veliko vrvo. Prijazno pozdravi žena vse sosedo, ki so se grede izmučeni iz polja nekoliko zastavili v krčmi.

„Kje pa je naš ta pridni gospodar?“

Striček, korajžen od piva, razprostre ji obe roki v objem ter kriči: „Pojdi, le pojdi sem, dobra moja ženka! — Si vendar enkrat prišla za menoj! Pojdi, privoščiti si ga!“

„Le pij ga ti! Saj si že itak kakor sod. Prevezala ti bom trebuh, da ne počiš!“

Medtem mu omotava hitro vrv okoli trebuha in naredi trden voz. Cela krčma začudena opazuje kmetico — a ta se smehlja.

Striček se samo smeje ter se pusti prevezovati.

Kmetica vzame drugi konec in odide z njim iz krčme. Gostje so gledali skozi okno in malo, da se niso valjali od smeha po tleh. Pred krčmo je stala naprežena krava. Brazdovka priveže konec vrvi na branovlek.

Striček, videč druge se smejati, obrne se na stol proti durim. Vozel je imel ravno na trebuhu. V tem času se zasliši zunaj pred krčmo kmetičin krepak glas:

„Dijo!“ — vrv se napne — striček se zgane — in že ga vleče ven!

„Žišmarja — Katra — pusti me, pretrgaš me!“

„Dijo, dijo!“ glasilo se je zunaj.

Državni zbor.

Vojaški novinci.

Te dni se razpravlja v zbornici postava, da sme vlada poklicati k vojakom navadno število mladeničev. Skoraj cela zbornica bo v to privolila. Minister za deželno obrambo grof Welsersheimb je pri tej priliki dokazoval iz sedanje rusko-japonske vojske, da je za vsako državo najboljša, da je vedno pripravljena na boj. Ko bi bili Rusi ob začetku vojske dovolj oboroženi, ne bi Japonci proti njim tako zmagnosno napredovali. — Nekateri govorniki so predlagali, naj se glasovanje o dovolitvi vojaških novincev odloži za toliko časa, da se razmere na Ogerskem vredijo. Vsled novih volitev v ogrski državni zbor se hočejo Ogrji popolnoma ločiti od Avstrije, kar bi bilo v mnogem oziru za Avstrijo itak najboljša.

Zbornični predsednik grof Vetter odstopil.

V petek, 17. februarja je češki poslanec grof Sternberg ob razpravi zastran povračila 53 in pol milijona kron v državno blagajnico govoril o zadevah, ki niso v prav nobeni zvezi s to zadevo. Posebno je omenjal stvari, ki se tičejo naše cesarske hiše. Predsednik grof Vetter je dvakrat opominjal govornika, naj govori o zadevi, ki je na dnevnem redu. Ko ta opomin nič ne pomaga, izreče predsednik, da grof Sternberg ne sme dalje govoriti. Grof Sternberg se pa po opravljenem redu obrne na zbornico, ter vpraša poslanca, ali sme govoriti naprej. Velika večina zbornice se izreče za to, da naj grof Sternberg govori dalje. Se vè je grof Sternberg bil vesel, da je smel nadaljevati svoj govor. Vsled tega pa, ker je zbornica odločila proti predsedniku grofu Vetteru za poslanca Sternberga, se je čutil predsednik razžaljenega in je po podpredsedniku Kaiserju naznanil zbornici, da odstopi od svojega mesta kot zbornični predsednik. Načelniki vseh zborničnih klubov so se v torek, 22. februarja, posvetovali o tem, kdo naj se izvoli kot zbornični predsednik. Soglasno se je sklenilo, da se grof Vetter zopet izvoli za zborničnega predsednika. Ta volitev se je vršila v sredo, 23. februarja. Omeniti je treba, da grof Sternberg ne pripada k mladočehom, katere sovražijo, da je on mož jako čudnega vedenja. Zadnjič je očital časnikarjem, da so vsi podkupljeni. Ko ga nek dopisnik čeških „Narodni listi“ oistro prime radi te obdolžitve, ga je grof Sternberg v neki stranski sobani v zbornici mahnil po glavi. Radi tega toži oni časnikar grofa Sternberga in ga bo skoraj gotovo izročila zbornica pristojni sodnji.

Stric Brazda mora, hočeš, nočeš, stopiti na noge, in hoté ali nehoté delati korake! — Opira se sicer in brani se vsemi močmi — a nič ne pomaga.

Žena ga potegne s pomočjo krave iz krčme ter ga vleče domu. Cela krčma je na nogah. Sosedje se smejejo, da jim silijo solze iz oči. In še-le na vasi je bilo veselja! Druhal otrok kriči za stričkom — ljudje tekajo iz koč rado vedni, kaj se godi zunaj.

In vsakdo, kdor vidi, kako se Brazda iz krčme „vozi“, malo da smeha ne počí.

Srečno pripelja ali bolje privleče kmetica strička domu. Bil je ves zmučen in zmeden.

Ta večer sta se sicer še enkrat skregala, a žena mu je takih naštel, da je pri vsem svetem obljubil, da ne pojde v krčmo nikdar več.

In res se je poboljšal!

Sprva ga je bilo sram iti, in pošiljal je dekle po pivo. Ščasoma si je upal spet iti sam, a vračal se je vedno o pravem času domu — a šel je le bolj redko. Med tednom ga v obče ni nihče več videl tam.

Pravi se navadno: dolgi lasje — kratka pamet! No, vsikdar to seveda ne velja. Brazdovka ima sicer dolge lase a še daljši razum — kajti kratka pamet bi tega ne izmislila in ne izvršila, kar je tako imenitno dosegla Brazdovka.

Politični ogled.

Zborovanje deželnih odborov. Dne 16. t. m. se je pričelo zborovanje deželnih odborov avstrijskih. Prišli so zastopniki vseh dež. odborov, izvzemši tržaškega. Namen posvetovanj je, da se uredi občinsko in deželno gospodarstvo ter da se občinskim in samostalnim deželnim oblastnjam odvzame del poslov v prenešenem delokrogu, ki so narasli vsled nedelavnosti državnega zbora.

Nov davek. V finančnem ministrstvu proučavajo sedaj, kakor se poroča z Dunaja, načrt davka na doto. Ta načrt utegne prinesiti državi mnogo milijonov, ako postane zakon. Dote do 3000 kron bi bile svobodne tega davka. Dote od 3000 do 5000 bi bila podvržena 1/2% davku, ki bi narasel progresivno (napredovalno) do 4% pri doti nad 200.000 kron. Prejemnik dote bi bil obvezan prijaviti finančni oblastnji visokost dote v svrhu odmerjenja davka.

Ogrski kmetovalci. Ogrsko delno kmetijsko društvo imelo je začetkom preteklega meseca občni zbor. Avrelj grof Dessuoff je predlagal naj se sklene, da so kmetovalci proti temu, da bi se med Avstrijo in Ogrsko upeljala carina. Predsednik in drugi govorniki so odkrito priznavali, da je Avstrija najboljši odjemalec ogrskih kmetovalcev — t. j. največ ogrskih kmetijskih pridelkov proda se v Avstrijo — torej si morajo ogrski kmetovalci tega dobrega odjemalca obdržati. Franc Košut in njegovi pristaši so pa tak sklep preprečili, — ker hočejo, da je med nami carina. Franc Košut nam govori iz srca — tudi mi avstrijski kmetovalci zahtevamo gospodarsko ločitev — potem si bomo mogli vsaj malo oddahniti.

V kmetški (agrarni) stranki na Češkem ni prave edinosti. Sedanji vodja kmetške stranke poslanec Prašek je bolj treznega mišljenja in za to se ogiblje vsega, kar bi moglo žaliti katoliško čustvo kmetov in veleposestnikov. Toda v stranki uživa precejšen upliv tudi poslanec Kubr, ki se nagiba k liberalcem in socialdemokratom. Vsled tega je v stranki večkrat domači prepir. Sploh pa liberalna stranka v čeških kmetških organizacijah (združitvah) dela na to, da spravi med kmete samo načelni razpor in razdor. Glavna zahteva vsake prave kmetške stranke je, da se odpravi zemljiški davek. Liberalna stranka pa zahteva, naj se ta davek samo preustroji. Glede carine, ki igra v vsaki kmetški politiki veliko ulogo, so liberalni agrarci tudi na stališču, da se naj carina ne izrablja proti obrtnikom. Glavna zahteva liberalne stranke v češki kmetški stranki je, da se posestva ne smejo deliti! Gotovo je to važna zahteva, vendar da se liberalni agrarci upirajo drugim kmetškim zahtevam, napolnjuje mnoge z bojaznijo, da bo liberalna stranka v kmetški stranki igrala izdajalno ulogo!

Dopisi.

Zreče. (Občinske volitve.) Dne 7. svečana vršile so se občinske volitve. Izbrati je bilo za tri razrede skupaj 12 odbornikov, t. j. za vsaki razred po štiri. Nasprotniki našega ljudstva so v tretjem razredu poskusili volitveno srečo s pomočjo malih posestnikov, ki so obenem delavci pri tukajšnjem rudniku, potem z onimi pri parni žagi, in pa z dolžniki. Ti so bili komandirani na volišče. Izmed 153 opravičencev glasovalo je 81 davkoplačevalcev. Oni so izmed naših kandidatov privzeli dva; tako sta naša dva dobila 79, oziroma 72 glasov, druga dva naša pa 55 in 51 glasov, njihova dva sta ostala v manjšini z 29. in 24. glasovi. Omilovanja vredni so sicer dobrosrčni ljudje, ki se pa bojijo za svoj zaslužek ter so prisiljeni glasovati zoper svojo vest. Od druge strani pa vso hvalo zaslužijo samostalni volilci, ki svojo državljansko dolžnost opravljajo po vesti in pameti. V drugem razredu zbran je cvet gospodarjev, vsled tega je glasovanje šlo gladko in mirno. Izmed 35 opravičencev prišlo jih je 23; naši izvoljenci so

dobili po 22 glasov, jeden volilec imel je posebne kandidate. Sloga hvale vredna! V prvem razredu bi v pogledu na dano besedo moralo naših glasov biti 7, drugih pa 5. Toda razmere so se v zadnjem trenutku nepričakovano zasukale tako, da sta iz našega imenika v odbor prišla samo dva kandidata. — Prenovljeni občinski odbor šteje sedaj 8 „starih“ in 4 „nove“ odbornike. Dne 14. febr. bi morali izbrati župana, pa ga še nismo, ker se je baje nekdo pritožil zoper volitve.

Vitanje. (Protestantovski oštir) v Vitanju se je v začetku januarja precej razsrdil na celjskega protestantskega župnika ali pastora. Zakaj? Postregel je temu gospodu z vso ljubeznivostjo, a glej spaka: pastor je pustil malo perja v oštirjevi pesti. Očku je vslo skozi zobe: preklicano, sem mislil, da bo več; se pač ne splača. Še hujša jeza ga zgrabi, ko prečita v „Slov. Gospodarju“ okrcano svoje nelepo dejanje.

Pohiti k somišljeniku Fiendennigg-gu, kjer se počasi potolaži, češ tukajšnji slovenski katoliški kmetje so itak taki telečki, da se ne bodo nič zmenili, če jaz podpiram krivo-verstvo. In če bi se izogibali moje gostilne poštenjeji možje, največji pijančki mi ostanejo le zvesti. Očka Rupnik pa ostane na sedanjem tiru. In zadnjo nedeljo se je smukal okolu pastora kakor papirnat mandelj, če ga potegneš za nit. Vrlo lepo in dobro je bil obo-rožen s serveti. Se mu res poda gostilniška obrt. Niso pa bili tako živahni pastorejvi mizni sosedje, prešmentani Vitanjčani.

Poslušali so njegovo navduševanje za nemško in krivoversko stvar, ploskali pa niso. In vendar je treba pokazati spoštovanje do tujega župnika. Zato se naj kakor pred malikom dviga dim. Bledolični gospod in zaporedoma drugi zapalijo ne baš dragocene smodke ter prekajajo krivoverskega učenika. Temu pa ni posebno ljubo to češčenje, zato jo kmalu odkuri. Večerjal je, pa kakor njegovi sosedje, ni preveč pobožen, da bi se vsaj v kratki molitvi zahvalil za božji dar, kakor je učil in delal učenik Zveličar, čegar „čisti evangelij“ pastor razširja. Zelo hvaležni novo in krivo-verci svojega spoštovanega dušnega pastirja ne spremijo niti do vrat kaj šele do voza. Le umna oštirka ga za slovo krepko opominja: heul!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično narodno gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah ima v nedeljo, dne 26. febr. ob 3. uri svoj občni zbor z govori in volitev novega odbora v cerkveni hiši. Možje in trsnicarji! uljudno vas vabi — odbor.

Katoliško polit. društvo v Slatini ima v nedeljo, dne 26. februarja ob pol 4. uri popoldne, v prostorih gosp. Franc Ogri-zek-a svoj redni letni občni zbor s sledečim vzporedom: 1. Prememba pravil. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Promocija. Na graškem vseučilišču je bil dne 17. t. m. promoviran gosp. Benjamin Ipavie doktorjem vsega zdravilstva.

S pošte. Na lastno prošnjo je prestavljen poštni kontrolor g. Jakob Požar iz Celja v Maribor.

Častni občan. Občinski odbor Zamar-kovo-Lormanje je enoglasno izvolil v svoji seji dne 21. m. m. č. g. Jos. Jurčič-a, kn. šk. duh. svetovalec in dekana pri Sv. Lenartu v Slov. gor. za častnega občana. Slovesna iz-ročitev diplome se je vršila dne 4. t. m.

Zlato poroko je obhajal na Franko-lovem v nedeljo, dne 19. t. m. 87letni starček kmet Jožef Flis p. d. Svore, s svojo 76letno ženo Apolonijo v čilem zdravju. Zna-menita je bila ta slovesnost, ker jima je pro-

povedoval in nad njima izvršil cerkveni obred njiju sin o. Gregor, misijonar lazarist iz Ljubljane, ki je po dolgi dobi 15. let o tej pri-liki obiskal svoje rojake.

Umrli je dne 8. t. m. v Arcelinu pri Vojniku Jakob Kovač, znan kot „stari Gri-lec“, daleč na okolu, v 64. letu svoje starosti. Bil je trden Slovenec! Čast njegovemu spo-minu! — V občini Drenskorebro, župnije Pilštanj, je umrla dne 15. t. m. Lucija Re-beršak p. d. Melišekova v lepi starosti blizu 70 let. V njeni hiši je vladala lepa zastopnost med starimi in mladimi, kar so č. g. župnik stavili obilnim spremljevalcem ob grobu za vzgled celi fari. Čudno je bilo to naključje, da je bil pogreb ravno na god sv. Antona puščavnika, in so vsi štirje nosači bili Antoni in tistega dneva godovnjaki. — Umrli je 21. t. m. v Trbovljah vdova Jera Camer, p. d. Parašuh, ki bi 6. rožnika doživela stoto leto. Bila je vrta žena, vedno krepka, a letošnja nenavadna zima jo je pokopala. Kot 99 letnica je bila najstarejša oseba v župniji.

— Iz Hoč pri Mariboru se nam poroča: Zo-pet nam je pobrala nemila smrt pridno gospo-dinjo Antonijo Strmšek iz Bohove, katero smo dne 6. t. m. izročili materi zemlji. Dasi-ravno je huda zima, vendar se je mnogo ljudi od blizu in daleč, celo iz Maribora, zbralo, da je prijubljene, 64 let stari ženi zadnjo čast skazalo. To je pa tudi zaslužila, saj je bila prijateljica, dobra vsem, ki so jo poznali. Po-čivaj mirno! — V Št. Ilju pri Velenju je umrla gospa Elizabeta Kotnik, mati g. dr. Josipa Kotnik-a, c. kr. sodn. tajnika v Celju. — Umrli je v Ormožu bivši župan Ferdinand Ka-da, star 75 let.

Iz Sele v šentlenartskem okraju. Komaj smo čakali konca zime, pa zopet se je pojstrila. Naši otroci imajo dobro uro v šolo. Vsi zmrznjeni pritrepetajo tja. Veselijo se, da se bodo segreli v dobro zakurjenih prostornih šolskih sobah. Toda kaka prevara! Peči so sicer polne ognja toda kahle spotrte, šipe polamane, prostori mrzli ko led. G. šolski ogleda pa, mesto novo šolo, ogleduje in s svojim jezikom urejuje Jablance, Žikarce, Selee, Rogoznico in Gočovo, da bi tam bilo vse v redu, da bi se prihodnje volitve v okrajni zastop izvršile po nemčurskem receptu. Bi li ne zaslužil za to posebno skrb in ljubezen do šole kake pohvale?

Sv. Trojica v Slov. gor. Lepa, jako slovesna poroka je bila pretečeni teden pri Sv. Trojici. Poročila sta se Jožef Sušnik in Julika Vogrin, hči spoštovanega veleposest-nika v Spodnjem Porčiču. Ženin in nevesta sta bila pobožna družbenika, zato sta se njune poroke udeležila mladeniška in dekliška dru-žba v polni družbeni opravi z zastavama. Naj bi Bog dal novoporočencema mnogo sreče in blagoslova! — Letos je nenavadno veliko oklicev pri Sv. Trojici. Dozdaj je že 13 okli-cev, porok v domači župniji pa 7, en par se je razdril na dan poroke. Med tem splošnim ženitovanjskim veseljem se je pa tudi mrtvaški zvon devetkrat oglasil. Imeli smo letos že 9 mrličev. Ljudje še vedno močno boleha-jo.

Plazovi ali meli v Halozah. Iz ptuj-skega okraja se nam piše: Minolo leto je dolgotrajni dež povzročil po Halozah mnogo škode. Tu pa tam so nastali plazovi ali meli, razne kulture, posebno novo zasajeni vinogradi z rigolano zemljo so se potegnili ali speljali navzdol. Tam, kjer je bil novi vinograd, je ostala gola pečina, traja je šlo s plazom v grabo Kogar je nesreča zadela, mora začeti znova rigoliti breg, znova zasajevati trsje, če hoče imeti namesto golega brega roden vino-grad! Te stroške pa more malokdo zmagati! Posestniki pa se morajo tudi v bodoče pred tako škodo zavarovati. Poslanca dr. Jurfela in Ploj sta s tovariši v deželni zboru šta-jerskem stavila novembra 1. 1904 predlog, da bi deželni odbor pustil po zvedencu škodo pregledati in ceniti, dognati, kako bi se dale poškodbe odpraviti in plazovi v bodoče zabraniti. V seji dne 14. prosinca 1. 1905 je deželni zbor vsled predloga slovenskih poslancev tudi

sklenil, da mora deželni odbor s pomočjo ces. vlade prizadetim posestnikom tudi z denarjem pomagati, da se njim škoda popravi, kar je sploh še mogoče. Župani in občinski odbori po Halozah naj stvar zasledujejo, da po naših poslancih sprožena stvar ne bo zaspala, ampak se do cilja dognala! Zaviračev je povsod do-volj, na te je treba paziti!

Slava takim možem! V občini Zreče imajo svoje vinograde tudi nekateri gospodarji od Sv. Kunigunde na Pohorji. Ti so se zave-dali svoje državljanske dolžnosti in so prišli k občinskim volitvam v Zreče. V „vojski“ so seveda dobrodošli. Tem zavednim, neustrašji-vim, značajnim volilec: Slava!

Narodnost slovenskih liberalcev. Ptujski župan Ornik toži voditelja slovenskih liberalcev dr. Tavčarja zaradi nekega dopisa v „Narodu.“ Dr. Tavčar je tudi državni po-slanec in se je v tej stvari izjavil: „Ker svo-bodomiselnega (liberalnega) moža ne želim rad in ker se je dotični dopis dejansko priobčil v listu brez moje vednosti, sem takoj prosil Ornika za pojasnilo in mu ponudil pri-merno zadoščenje.“ Znano je, da „Narod“ oblati in razžali vsako leto celo vrsto za slo-venski narod zaslužnih mož, a nikdar ne pride dr. Tavčar, da bi prosil in ponudil, kakor je to storil pri najstrastnejšem sovražniku spodnje-štajerskih Slovencev, pri županu Orniku. Libe-ralcem je liberalno mišljenje pač več vredno, nego narodnost!

Iz Podčetrčka se poroča, da so se našli v graščinskem gozdu dne 16. t. m. sle-dovi medveda. Trije možje so ga zasledovali proti Vodelam. O njihovih uspehih še ni došlo nobeno poročilo.

Sv. misijon pri Sv. Marku. Pod tem zglavjem prinaša ptujski „Štajerc“ neki do-pis, ki je podpisan z imenom „Ptujski jež.“ Nevem kdo je ta žival, pa sodim, da mora biti kak spaček od ameriškega osla in afrikanke kamele, drugače ne bi mogel tako neumno in budalasto pisati. Čast gospodje misijonarji niso niti enkrat svarili iz prižnice pred „Štajercem“, ampak le pred „slabimi“ časniki. In glej ga spako, sedaj se je „Šta-jerc“ oglasil in zacvilil kakor pes, če mu kdo na rep stopi. Ali ni s tem modro — pa ne previdno — spoznal, da se mora prištevati med „slabe“ časnike? Ali če je „Štajercu“ nehote izletelo to-le priznanje, ali se bo za-hvalil prav cifratu svojemu dopisniku? — Na laži, da so se gg. misijonarji med seboj med tukajšnim farovžem sprli, odgovarjati bi bilo neumno. Kajti pri nas vsakdo ve, da so č. g. superijor v Celju nevarno bili zbo-leli in so gg. pri Sv. Jožefu morali 22. jan. t. l. zjutraj začeti pobožnost presv. Rešnjega Telesa in za to sta se morala dva gg. misijo-narja pred sklepom odpeljati v Celje. Kaj zadeva zahvalo „Štajerca“ gg. misijonarjem za nove naročnike, to verjame menda samo tista slepa kobila, ki jo je nekdo ravno tisti dan, ko je izšel zadnji „Štajerc“, kupil v Ptuj, in pa kaki pridni obiskovalci ptujkega žganjarja Kaiserja in Strašila. Naši markovski župljani so preveč zavedni, da bi hoteli zaje-mati svojo modrost iz „Štajerca.“ „Štajerca“ je pač jezilo, da se je sv. misijon pri Sv. Marku vršil ob ogromni udeležbi ljudstva. Pa eno malo vprašanje: „Štajerc“, če imaš toliko novih naročnikov, zakaj „fehtaš“ krajcarje celo pri mariborskih trgovcih? Ali hočeš zve-deti, kaj je eden od teh trgovcev zasolil tvo-jemu beraču? Ni bilo nič prijetnega, kajti kar na mah jo je odkuril iz štacune, še bi-treje kakor oznanjevalci miru in sprave od Sv. Marka.

Luče pri Ljubnem. V seji dne 9. feb. je občinski odbor v Lučah na predlog g. žu-pana vzel častno občanstvo za občino „preveč“ zaslužnemu načelniku „Savinske podružnice“ Slovenskega planinskega društva, ki se je preteklo leto posebno proslavil s tem, da je nasprotoval postavitvi Marijinega spomenika nad presihajočim studencem v Lučah. Liberalci zgubivajo bolj in bolj tla v krasni Savinski dolini.